

in Posavju /20a, 22a/ imamo po dve možni izbiri). Opisi posameznih točk so razvrščeni po gorovjih in na koncu je abecedni seznam, da lahko točko hitro najdemo. Vodnik ima 20 perorisb, 7 zemljevidov in eno fotografijo, na ovitku pa dva barvna posnetka, delo avtorja vodnika. Na notranji strani platnic spredaj in zadaj je zemljevid Slovenije z vrisanimi točkami. Tako lahko po vodniku seže oni, ki želi to pot prehoditi, ali oni, ki želi na kak vrh ali do koč, ki nima opisa v drugem planinskem vodniku. To velja za del Dolenjske, Bele Krajine, Notranjske in Primorske. Morda bomo kdaj dobili tudi za ta območja tanjše ali debelejša planinske vodnike, s katerimi bi končno pokrili vso državo. Na koncu vodnika je navedena vsa literatura, ki jo lahko s pridom uporabimo skupaj z ustreznimi planinskimi zemljevidi.

B. J.

Alpinistična šola

Planinska založba je kot 126. natis izdala drugo, popravljeno in razširjeno Alpinistično šolo. Zbral in uredil jo je **Tone Golnar**. Prva izdaja je služila od leta 1979, druga je razmnožena v 500 izvodih, kar se mi zdi prav pri današnji tehnologiji tiska. Če bo potrebno kaj popraviti ali dostaviti novosti, bo to možno prej. Prva izdaja je že zdavnaj pošla in so posamezni izvajalci AŠ poskrbeli tudi za svoja interna skripta, kot so storili malo prej v Mariboru. Pri tem delu so sodelovali še **F. Malešič, T. Vrhovec, B. Lipušček Ščetinin, B. Zupet, F. Savenc, W. Phleps, B. Mlač, B. Leskošek, P. Markič, B. Mlekuž** in le dve poglavji sta kar prevzeti iz stare AŠ.

Predmetnik AŠ vsebuje 20 predmetov, ki omogočajo izvedbo osnovnega programa. Od teh je 19 obveznih - skupaj s športnim plezanjem - (115 ur), kot neobvezno je dodano fotografiranje v gorski naravi, jadrnanje z zmaji in padali, veslanje na divjih vodah, gorsko kolesarjenje in jamarstvo (10 ur). Za vsak predmet so napisana navodila za izvedbo AŠ; varstvo narave se, na primer, lahko obdela s seminarско nalogo. Za posamezen predmet je napisan namen, vsebina, viri in dodatna literatura, ki pa bi je morda bilo lahko več. Publikacija se začne z organiziranostjo PZS, kot drugi predmet je Pomen in vsebina gornštva. Pri zgodovini alpinizma doma in v svetu se spoznavamo z dolgoletno gorniško tradicijo. Verjetno bo treba ta pojem še natančneje opredeliti in morda pozabiti na planinstvo.

Nevarnosti so razdeljene na objektivne in subjektivne in so po vsej vsebini označene, da lahko hitro spoznaš, kaj moraš storiti sam in kaj moraš vedeti o pasteh zunaj sebe. Tehnika gibanja v kopnem je ilustrirana (prej že oprema) in ima praktične veščine razdeljene po

vadbenih enotah, kot prva pa je Planinski izlet v visokogorje. Sledi tehnika gibanja pozimi (morda ustrezneje po snegu) in v ledu. Zadnja ima precej ilustracij in novosti.

Poglavje orientacije, posebno kart, zahteva natančno opredelitev. Gorniško izrazje bo potrebno še bolj slikovno predstaviti. Dober korak k temu so - in morda še bojo - napravili AR. To je dobra podlaga za opisovanje tur in vzponov. Lotiti bi se morali gradiva za spoznavanje gorstev z naše strani. Zelo dobro je obdelano poglavje športne medicine s posameznimi temami. Smučanje je razdeljeno na turno in alpinistično. Na novo je dodano športno plezanje, ki je sedaj precej razširjeno.

Kot neobvezno je dodano fotografiranje: priznajmo, da imamo tu že kar lepe uspehe. Jadrnanje s padali in zmaji se razvija, pa morda še tudi izven AŠ. Gorsko kolesarjenje je poseglo v naš gorski prostor. Moralo pa bi ostati izven gorskih steza in le na nadelanih poteh za vožnjo. Tudi veslanje ali pa sama vožnja s čolnom je bila sestava planinskih izletov. Jamarstvo je bilo včasih bolj povezano s planinstvom, pozneje je postalo samostojno. Pa nič zato, če znamo še plezati z lučjo!

Upam, da je knjižica izpolnila vrzel in zato s pridom sezimo po nji pri vzgoji naših bodočih alpinistov in športnih plezalcev - pa tudi drugim ne bo odveč.

B. J.

društvene novice

Valterju Demšarju v slovo

Številno velenjsko planinsko srenjo je iznenadila in pretresla vest, da je 9. julija nenadoma umrl **Valter Demšar**, osebnost, ki smo jo bolj ali manj dolgo poznali, videvali v Velenju in tudi spoštovali. S čim si je slednje zaslužil? Bil je človek širokih pogledov, zelo

preudaren, delaven, sistematičen in vztrajen. Nad pol stoletja član napredne in domoljubne slovenske planinske organizacije. Eden od prvih članov Planinskega društva Velenje, ustanovljenega leta 1949. Dve desetletji je zelo odgovorno in popolnoma brezplačno opravljal pomembni funkciji: do aprila 1967 je bil blagajnik društva, nato do marca 1972 predsednik nadzorskega odbora, kasneje še vrsto let poverjenik.

Kot dolgoleten in izkušen odbornik se je zavzemal za obstoj in postopen razvoj društva in nje-